

Mál nr. 56/2018**M og****Vátryggingafélagið V v. málskostnaðartryggingar fjölskyldutryggingar.****Gildissvið vátryggingarskilmála málskostnaðartryggingar.****Gögn.**

Málskot móttakið 13.2.2018 ásamt fylgiskjöllum nr. 1-3.
Bréf V dags. 5.3.2018.

Málsatvik.

M sótti um dómastarf við Landsrétt og var talinn af dómnefnd, sem lagði mat á hæfni umsækjenda um embættin, meðal þeirra 15 umsækjanda sem nefndin taldi hæfasta til að gegna starfinu. Þrátt fyrir það var hann ekki skipaður dómari við Landsrétt þar sem dómsmálaráðherra mælti fyrir um frávík frá niðurstöðu dómnefndarinnar og var sú tillaga ráðherra samþykkt af Alþingi 1. júní 2017. M gerir kröfu til að fá greiddar miskabætur frá íslenska ríkinu vegna þessa máls og vísar til dóma Hæstaréttar í málum nr. 591 og 592/2017 þar íslenska ríkinu var gert að greiða miskabætur til tveggja annarra umsækjenda, sem voru í sömu stöðu og M, vegna embættisfærslna dómsmálaráðherra. Í fyrirhuguðu dómsmáli M gegn íslenska ríkinu gerir hann kröfu um viðurkenningu á bótaskyldu vegna fjártjóns sem ákvörðun ráðherra hafi valdið honum en fallist hefur verið á greiðslu miskabóta til M. Íslenska ríkið hefur hafnað frekari bótaskyldu og telur M því nauðsynlegt að höfða dómsmál við viðurkenningar greiðslu skaðabóta vegna fjártjóns sem hann leiðir af ákvörðun dómsmálaráðherra.

M telur að hann eigi rétt á greiðslu bóta úr málskostnaðartryggingu sinni hjá V. M, sem starfar sem prófessor við Háskóla Íslands, telur að ágreiningur hans vegna þess að hann fékk ekki skipun sem Landsréttardómari hafi enga tengingu við atvinnu eða embættisrekstur sinn og skýring á vátryggingaskilmálum varðandi “embættisrekstur” taki einungis til álitaefna í því starfi eða embætti sem vátryggingataka gegni hverju sinni. Þá vísar M til þess að undantekningar frá meginreglu vátryggingaskilmála beri að skýra þröngt og því eigi ákvæði greinar 25.5 í vátryggingaskilmálum ekki við hvað varðar fyrirhugaðan málarekstur M gegn íslenska ríkinu og því um bótaskyldu að ræða úr málskostnaðartryggingu M hjá V. Þá vísar M til þess að ágreiningur hans við íslenska ríkið hafi enga tengingu við atvinnu eða embættisrekstur hans enda sé íslenska ríkið ekki vinnuveitandi M. Þá vísar M til þess að fyrirhugað dómsmál snúist ekki um starfskjör M heldur sé krafan reist á almennu sakarreglunni og mismunarreglu skaðabótaréttarins enda ljóst að M hefði haft hærri tekjur sem Landsréttardómari en hann hefur í starfi sínu í dag og krafan lúti því að framtíðartekjum M.

V hafnar bótaskyldu og vísar til greinar 25.5 í vátryggingaskilmálum þar sem segir að málskostnaðartryggingin greiði ekki málskostnað vegna ágreinings sem er í tengslum við atvinnu eða embættisrekstur vátryggðs og telur að ágreiningur í málinu eigi undir ofangreint ákvæði. V fellst ekki á að ágreiningur M við íslenska ríkið hafi enga tengingu við atvinnu hans og embættisrekstur. V vísar til úrskurða úrskurðarnefndar í vátryggingamálum í málun nr. 309/2016 og nr. 51/2017. Þá vísar V til þess að ágreiningsefni í fyrirhuguðu dómsmáli sem M hyggst höfða gegn íslenska ríkinu snúi að umsókn hans um starf og umsóknarferli um starf hljóti að teljast vera í tengslum við atvinnu M og ágreiningurinn varði umsókn M um atvinnu, þ.e. varði M sem umsækjanda um starf.

Álit.

Í vátryggingarskilmálum vegna málskostnaðartryggingar M kemur fram að hlutverk málskostnaðartryggingarinnar sé að greiða málskostnað vegna ágreinings í einkamálum. Í gr. 25 í vátryggingarskilmálum kemur fram að vátryggingin taki til ágreinings sem snertir vátryggðan sem einstakling og kemur til úrlausnar héraðsdóms eða Hæstaréttar hér á landi skv. nánar tilgreindum

skilyrðum. Í váttryggingunni eru síðan nokkuð viðtækar takmarkanir á bótasviði sem tilgreindar eru meðal annars tilgreindar í gr. 25.2-25.12. Í gr. 25.5, segir eftirfarandi: „Váttryggingin bætir ekki málskostnað sem er í tengslum við atvinnu eða embættisrekstur váttryggðs.“,

Af gögnum málsins og atvikum öllum verður ekki annað ráðið en að ágreiningur í dómsmáli M og íslenska ríkisins varði það að hann fékk ekki það starf sem hann sóttist eftir og sérstök hæfnisnefnd hafði talið hann einn af þeim hæfustu til að gegna. Skaðabótakrafa M lýtur að fjártjóni vegna framtíðartekjutaps, þ.e. mismunar á launakjörum í því starfi sem M gegnir nú og þeim starfskjörum sem hann hefði haft sem Landsréttardómari. Telst slíkur ágreiningur þess vegna í skýrum tengslum við atvinnu eða embættisrekstur váttryggðs. Orðalag ákvæðis gr. 25.5 verður ekki skýrt með þeim hætti að það nái einungis til ágreinings milli váttryggðs og þess vinnuveitanda sem hann er í föstu starfssambandi við. M á því ekki rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu sinni hjá V.

Reykjavík 17.4. 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Jón Magnússon lögmaður